

Notitie : 6VERAS-OAL.10263.N

Van : Arjan Hol

Voor : Ministerie van IenM

Datum : 8-9-2016

Betreft : inspraakreactie op ontwerp Besluit bouwwerken leefomgeving

VERAS, de branchevereniging voor sloop- en asbestverwijderingsbedrijven, heeft met belangstelling kennisgenomen van het ontwerp Besluit bouwwerken leefomgeving en dan uiteraard in het bijzonder hoofdstuk 7. Daarin zijn opgenomen de voorschriften inzake het slopen van bouwwerken (inclusief asbestverwijdering) en mobiel puinbreken, zoals thans geregeld in met name het Bouwbesluit 2012, het Asbestverwijderingsbesluit 2005 en het Besluit mobiel breken bouw- en sloopafval.

Wij juichen het zeer toe dat door de invoering van de Omgevingswet de wettelijke voorschriften (zowel procedureel als materieel) die gelden 'op de slooplocatie' in brede zin (asbestverwijderen, slopen en mobiel breken) in één wettelijke regeling (in één hoofdstuk daarvan) worden opgenomen. Wij pleiten overigens al jaren voor deze integratieslag¹.

Na bestudering van het ontwerpbesluit moet worden vastgesteld dat er de nodige (detail)opmerkingen zijn. Deze worden hieronder opgesomd, onder verwijzing naar de desbetreffende artikelen uit het ontwerpbesluit. Voorafgaand daaraan wordt hieronder eerst in algemeenheid nog de aandacht gevraagd voor onze zorgen betreffende de 'aanzuigende werking' tot het stellen van maatwerkvoorschriften door het bevoegde gezag, die ons inziens besloten ligt in het ontwerpbesluit.

Gezien het specifieke karakter van deze regelgeving zijn wij graag beschikbaar om de detailopmerkingen nader toe te lichten en te bespreken, zoals overigens ook bij het opstellen van de sloopvoorschriften in het Bouwbesluit 2012 (en de onderliggende Regeling) het geval is geweest.

Zorgen over de ruime mogelijkheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften

Sinds 2012 gelden voor slopen algemene regels in het Bouwbesluit 2012. Daarmee is een einde gekomen aan de gemeentelijke sloopvergunning. Een groot voordeel daarvan is dat, naast het vervallen van de onnodige vergunningenprocedure, er landelijke uniformiteit bestaat in de 'sloopvoorschriften'. Het Bouwbesluit 2012 biedt weliswaar de mogelijkheid voor het bevoegd gezag tot het stellen van nadere eisen, maar daar wordt in de praktijk door gemeenten terughoudend gebruik van gemaakt².

¹ Dit is reeds bepleit in 2006 door de toenmalige Vereniging van Sloopaannemers en Babex (rechsvoorgangers VERAS) in de door het Ministerie van VROM ingestelde Klankbordgroep AMvB Slopen. Zie ook: Studie naar uitgangspunten voor de AMvB Slopen, rapport Tauw met kenmerk R001-4447590EAD-cjk-V02-NL en notie VS en Babex (VS.6020a).

² Dit is ook de conclusie in de Nota van Toelichting op het ontwerpbesluit, zie paragraaf 6.4, pagina 41. Ook in de Nota van Toelichting op het Bouwbesluit 2012 (Staatsblad 2012, nummer 416) staat dat het stellen van nadere eisen voor uitzonderingsgevallen is. Het wordt daarin als volgt verwoord: "In het algemeen zal het bevoegd gezag geen noodzaak zien om na een sloopmelding nadere voorwaarden te stellen. Voor het incidentele geval dat het stellen van dergelijke nadere voorwaarden toch nodig blijkt te zijn, biedt dit artikel de mogelijkheid daartoe".

Voor mobiel breken geldt reeds sinds 2005 het Besluit mobiel breken bouw en sloopafval, met als kernelementen een meldingsplicht (als vervanger van de toenmalige vergunningplicht op grond van de Provinciale Milieuverordening) en landelijke uniforme voorschriften. Voornoemd besluit bevat niet de mogelijkheid voor het bevoegd gezag om nadere eisen te stellen³.

In het nu voorliggende ontwerpbesluit is voor zowel slopen als mobiel breken een behoorlijk brede bevoegdheid opgenomen tot het stellen van maatwerkvoorschriften. Wij maken ons zorgen over de 'aanzuigende werking' daarvan op het daadwerkelijk stellen van maatwerkvoorschriften. Daardoor zal de uniformiteit afnemen en de rechtsongelijkheid tussen gemeenten (en situaties) toenemen.

Dat is temeer onwenselijk nu juist bij slopen en mobiel breken sprake is van projectmatige activiteiten, waarbij sloop- en recyclingbedrijven in veel gemeenten (door heel Nederland) werkzaamheden verrichten. Dat onderschrijft het belang van landelijk uniforme voorschriften en een terughoudend gebruik van de maatwerkvoorschriften. Ons inziens dient deze bevoegdheid te worden beperkt tot motiveerbare locatiespecifieke omstandigheden. In het nu voorliggende ontwerp wordt dit uitgangspunt losgelaten.

Onze bezorgdheid betreft in het bijzonder het mobiel breken. Het huidige Besluit mobiel breken bevat een uitputtende bijlage met detailvoorschriften. Door deze bijna geheel te vervangen door enkel een zorgplichtbepaling worden gemeenten juist 'uitgenodigd' om maatwerk te plegen. De ervaringen in de uitvoeringspraktijk ('interesse' van gemeenten en omgevingsdiensten voor mobiel breken) bevestigen dat. Dit wordt voorts verstrekt door de brede omschrijving van de specifieke zorgplicht in artikel 7.32, die zelfs zo kan worden gelezen dat de gemeente de bevoegdheid heeft om de inzet van een mobiele puinbreker te verbieden (zie eerste lid, onder b en c)⁴.

Concreet wordt door VERAS het volgende aanbevolen.

- Hanteer als uitgangspunt (en stel duidelijk) dat de voorschriften inzake slopen, asbestverwijderen en mobiel breken in het Besluit bouwwerken leefomgeving landelijk uniform en materieel toereikend zijn en dat alleen in bijzondere gevallen / locatiespecifieke omstandigheden er aanleiding zal zijn voor het bevoegd gezag tot het stellen van maatwerkvoorschriften.
- Vul het besluit aan (of verwijs naar een andere [norm]document) met enkele detailvoorschriften rondom mobiel breken, zodat ook hiervoor het uitgangspunt kan gelden dat alleen in bijzondere gevallen / locatiespecifieke omstandigheden er aanleiding zal zijn voor het bevoegd gezag tot het stellen van maatwerkvoorschriften.
- Bepaal duidelijk dat er geen grondslag is voor het verbieden van de inzet van mobiel breken, mits op de desbetreffende locatie aan de (geluids)eisen kan worden voldaan.

³ Besluit mobiel breken bouw- en sloopafval, Staatsblad 2004, nummer 25. Zie Nota van Toelichting, paragraaf 1.5.2: "(...). Om die reden is de voorkeur gegeven aan een stelsel van algemene regels zonder de mogelijkheid van het stellen van nadere eisen."

⁴ Aangenomen wordt dat het verbieden van mobiel breken door de gemeente op grond van het Besluit mobiel breken bouw- en sloopafval niet is toegestaan, mits kan worden voldaan aan de voorschriften. Concreet geldt dat gegeven de afstand tot geluidsgevoelige bestemmingen moet kunnen worden voldaan aan de geluidsvoorschriften.

Detailopmerkingen

- Artikel 7.3: de normadressaat voor de regels voor sloopwerkzaamheden in het Bouwbesluit 2012⁵. Volgens artikel 7.3 van het onderhavige ontwerpbesluit is dat degene die de werkzaamheden verricht (sloopaannemer) of laat verrichten (opdrachtgever). VERAS juicht toe dat hiermee ook de opdrachtgever (mede) verantwoordelijk is voor en aanspreekbaar op de naleving van de sloopregels. Bij de totstandkoming van de landelijke sloopregels (eerst bij het voornemen tot een AMvB Slopen en later als inspraak op het Bouwbesluit 2012) is hiervoor door ons reeds gepleit. De vraag is overigens hoe het in de nu gebruikte formulering moet worden uitgelegd, nu er staat “of” (dit impliceert dat één van beiden in een concreet geval de normadressant is).
- Artikel 7.5, vierde lid: de vraag is welke situatie met dit artikel lid (kan) wordt (worden) bedoeld. Kan dit een versoepeling van de voorschriften inhouden, mits naar het oordeel van bevoegd gezag artikel 7.2 zich daartegen niet verzet? Een nadere duiding of voorbeeld in de Nota van Toelichting ontbreekt.
- Artikel 7.9: dit artikel dient (mede) ter vervanging van artikel 3 van het AVB2005. Het artikel is hier zo geformuleerd dat het er op lijkt dat de normadressaat hoe dan ook over een asbestinventarisatierapport moet beschikken (ook als er niet gesloopt wordt). Dat zal in samenhang met het toepassingsbereik zoals bepaald in artikel 7.1 niet zo zijn, maar de nu gebruikte formulering maakt het onduidelijk. Hier ontbreekt de situatieomschrijving, zoals in artikel 3 AVB2005 wel is opgenomen (de situatieomschrijving is nu opgenomen in artikel 7.21, overigens ons inziens onjuist geformuleerd; zie onder artikel 7.21).

Verder ontbreekt hier een definitie van een asbestinventarisatierapport c.q. het vereiste dat deze inventarisatie moet zijn uitgevoerd door een gecertificeerd asbestinventarisatiebureau. In het AVB2005 is dat geregeld in artikel 1, eerste lid onder b, waar wordt verwezen naar hetgeen hieronder in het Arbobesluit wordt verstaan. In artikel 7.21 van het ontwerpbesluit, waar het gaat om het gecertificeerde asbestverwijderingsbedrijf, wordt wel verwezen naar het Arbobesluit. Verder blijkt uit de Nota van Toelichting (pagina 203) dat kennelijk wel een asbestinventarisatie zoals bedoeld in artikel 4.54b van het Arbobesluit wordt bedoeld.

Belangrijk is dat er sprake moet zijn van een “volledige” asbestinventarisatie van het (deel van het) bouwwerk waar de sloopwerkzaamheden worden verricht. Alhoewel dit reeds volgt uit het bepaalde in het Arbobesluit, wordt verzocht om dat ook hier duidelijkheidshalve en omwille van de handhaafbaarheid te duiden. De nuance dat de volledige asbestinventarisatie in ieder geval betrekking heeft op dat deel van het bouwwerk waar de sloopwerkzaamheden worden verricht (vergelijk artikel 3 AVB2005) is komen te vervallen. Dat is onwenselijk.

⁵ Zie Nota van Toelichting op het Bouwbesluit 2012 (Staatsblad 2012, nummer 416), paragraaf 1.7: “De voorschriften van deze paragraaf en van hoofdstuk 8 richten zich tot de sloper. Dat is in principe ook de persoon die een sloopmelding als bedoeld in artikel 1.26 dient te doen. De voorschriften verzetten zich er echter niet tegen dat een ander die melding doet. Als een sloopmelding is voorgeschreven en er is niet gemeld dan is degene die sloopt overtreder van het in artikel 1b, vijfde lid, van de Woningwet opgenomen verbod om zonder melding te slopen.”.

De nu gebruikte formulering impliceert dat er altijd een asbestinventarisatie van het gehele bouwwerk dient te zijn uitgevoerd, ook als de sloop- of renovatiewerkzaamheden slechts een deel van het bouwwerk betreffen.

Overigens is het jammer dat in deze wetgevingsoperatie kennelijk de verwijdering van asbest als gevolg van incidenten (en uit objecten) niet wordt geregeld in dit of één van de andere uitvoeringsbesluiten (zie pagina 199 van de Nota van Toelichting). Zeker voor asbest als gevolg van incidenten is er vaak sprake van een relatie met (het slopen van) een bouwwerk en dit zal de kenbaarheid en duidelijkheid van de regelgeving niet ten goede komen.

- Artikel 7.11, eerste lid onder de aanhef: er staat dat de sloopmelding wordt ondertekend. Dat is nieuw (vergelijk artikel 1.26, zesde lid, Bouwbesluit 2012) en de vraag is waarom dit is toegevoegd en hoe dat werkt in relatie tot de digitale indiening van de sloopmelding.
- Artikel 7.11, eerste lid onder a: het gaat er hierom dat duidelijk is wie (vanuit privaatrechtelijk oogpunt) bevoegd is tot het besluit om het bouwwerk te (laten) slopen. Daarom wordt voorgesteld om de tekst als volgt te wijzigen: “(...) bevoegd is tot het slopen of laten slopen van het bouwwerk”.
- Artikel 7.11, eerste lid onder f; in het overeenkomstige artikel 1.26 Bouwbesluit 2012 (lid 6) wordt hier verwezen naar een sloopveiligheidsplan zoals bedoeld in artikel 8.7 van het Bouwbesluit 2012. Deze nu geldende bepaling komt erop neer dat dit plan alleen wordt verstrekt indien het bevoegd gezag daarom vraagt.

De in het ontwerpbesluit gehanteerde algemene formulering heeft de volgende nadelen:

- 1) minder (dan wel niet) duidelijk is dat het hier gaat om een veiligheidplan (artikel 8.7 Bouwbesluit 2012 omschrijft de elementen daarvan en het is een in de praktijk ingeburgerd begrip) en het risico bestaat dat gemeenten op grote schaal maatwerkvoorschriften gaan opleggen (zeker omdat ook artikel 7.16 zeer algemeen is geformuleerd)
- 2) de gegevens moeten nu altijd verstrekt worden terwijl dat niet in alle gevallen opportuun is.

Verder is opvallend dat dit artikel en ook artikel 7.24 niet langer (expliciet) de grondslag voor het bevoegd gezag bieden om een geluid- en / of trillingsonderzoek te vragen (vergelijk artikel 1.26, lid 6 onder f en g van het Bouwbesluit 2012).

- Artikel 7.11: in vergelijking met artikel 1.26, zesde lid, Bouwbesluit 2012 is het daar onder h bepaalde niet overgenomen. Van belang is om bij de sloopmelding aan de melder te vragen of het voornemen bestaat om mobiel te breken zoals bedoeld in Afdeling 7.2, overigens daargelaten dat betrokkenen er voor kunnen kiezen beide meldingen gelijktijdig te doen (zie pagina 215 Nota van Toelichting).

- Artikel 7.13: ten opzichte van het overeenkomstige artikel 1.33 Bouwbesluit 2012 is weggefallen dat de start- en gereedmelding schriftelijk moet plaatsvinden. Artikel 7.15 beperkt de mogelijkheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften (artikel 1.29, tweede lid onder b, van het Bouwbesluit biedt die mogelijkheid voor de gereedmelding wel). Is het daarmee zo dat het bevoegd gezag geen vormvereisten kan bepalen en ook niet kan afdwingen dat de kennisgeving schriftelijk plaatsvindt (de Nota van Toelichting spreekt over de keuze schriftelijk en digitaal; zie pagina 206)?
- Artikel 7.14, onder e: in vergelijking met het overeenkomstige artikel 1.32d van het Bouwbesluit 2012 is deze eis te open en te breed geformuleerd. Hierdoor is onvoldoende duidelijk wat hieronder moet worden verstaan en dat is strijd met het rechtszekerheidsbeginsel. Verzocht wordt om deze eis te beperken tot “vergunningen en documenten met nadere voorwaarden en ontheffingen”.
- Artikel 7.15: de normadressaat is verbreed tot zowel opdrachtgever als sloopaannemer (artikel 7.3). Onduidelijk is waarom de bevoegdheid tot het stellen van dit maatwerkvoorschrift zich beperkt tot de sloopaannemer en zich niet uitstrekt tot (mede) de opdrachtgever.
- Artikel 7.18 algemeen: in dit artikel zijn geluidseisen opgenomen voor bouw- en sloopwerkzaamheden, inclusief mobiel puinbreken. Dat is een afwijking op de algemene regeling in artikel 7.1, waarin is bepaald dat deze Afdeling alleen betrekking heeft op slopen (inclusief asbestverwijderen) en niet op mobiel breken. Wellicht is goed, dan wel juridisch nodig, om dat nader te duiden in artikel 7.1 en / of 7.18.

Door het gelijktrekken van de geluidsvoorschriften voor slopen en mobiel breken is er een aantal belangrijke materiële gevolgen.

In de eerste plaats geldt voor mobiel breken dat de geluidseisen bij een inzet langer dan 15 werkdagen feitelijk strenger worden. Op grond van het Besluit mobiel breken geldt immers dat bij een inzet van meer dan 15 werkdagen tot de maximale inzetduur van 3 maanden een geluidsgrenswaarde van 65 dB(A) geldt. In het ontwerpbesluit geldt bij een tijdsduur van 31 tot 50 dagen (normaliter is dat een inzet gedurende 6 tot 10 weken) een grenswaarde van 60 dB(A) en bij een langere inzet tot 3 maanden (dus gedurende 12 weken) een grenswaarde van kleiner dan 60 dB(A).

In de tweede plaats geldt de geluidseis voor het slopen en mobiel breken tezamen (zie Nota van Toelichting op artikel 7.19, pagina 207-208). Dat heeft tot gevolg dat de totale tijdsduur van het project (slopen en mobiel breken) bepalend is voor de toepasselijke geluidsnorm en dat, indien slopen en mobiel breken deels gelijktijdig plaatsvinden, de geluidsemmissie van beide activiteiten bij elkaar moet worden opgeteld.

Deze twee wijzigingen, en met name de tweede, leidt tot een aanmerkelijk strengere geluidseis die tot een verminderde inzet van mobiele puinbrekers zal leiden. Dat is onwenselijk. Er is ook een handhavingsprobleem, omdat bij aanvang van de sloop niet altijd duidelijk is of er mobiel gebroken gaat worden.

- Artikel 7.21: de tekst van dit artikel is in de voorgestelde formulering onduidelijk en voor meer uitleg vatbaar. Overigens geldt dat in zekere zin ook voor de huidige tekst in het AVB2005.

Er wordt in artikel 7.21 verwezen naar een certificaat zoals bedoeld in artikel 4.54d van het Arbobesluit. Dit artikel in het Arbobesluit omschrijft echter ook de gevallen / situaties waarin de certificatieplicht geldt. Aangenomen wordt dat bedoeld is dat de reikwijdte van de certificatieplicht in het Besluit bouwwerken leefomgeving gelijk is aan die in het Arbobesluit. De situationele omschrijving (vergelijk a en b van het eerste lid van artikel 7.21 met de relevante bepalingen in het Arbobesluit) is echter niet geheel gelijk. Aanbevolen wordt om in het onderhavige besluit of geheel naar het Arbobesluit te verwijzen, dan wel de omschrijving identiek te maken. In dat verband wordt opgemerkt dat het Arbobesluit ter zake de risicoklasse-indeling binnenkort zal wijzigen en daarop zal dit artikel sowieso moeten worden aangepast.

In de nu voorgestelde formulering is de volgorde van “handeling” en “concentratie” omgedraaid. De vraag is of dit duidelijk(er) is. Aangrijpingspunt is immers de handeling (feitelijk het verwijderen van een asbestbron) die, indien deze in de asbestinventarisatie wordt ingedeeld in risicoklasse 2 of 3, moet worden uitgevoerd door een gecertificeerd asbestverwijderingsbedrijf.

Verder is de vraag of de formulering onder a van het eerste lid van artikel 7.21 wel klopt, dan wel voldoende duidelijk is (geldt overigens ook voor de formulering nu in het AVB2005). Het gaat er namelijk om dat asbestbronnen ingedeeld in risicoklasse 2 en 3 door een gecertificeerd asbestverwijderingsbedrijf worden verwijderd. Daarna volgt een vrijgave (artikel 7.23 juncto 4.51a Arbobesluit) en pas daarna mogen de sloopwerkzaamheden (geheel of gedeeltelijk afbreken van een bouwwerk) plaatsvinden. Dit voorschrift geldt derhalve voor het (eerst) verwijderen van het asbest voor het deel van het bouwwerk waarin de asbestbron zich bevindt c.q. waar asbestbronnen zich bevinden. De huidige formulering impliceert dat iedere handeling gericht op het geheel of gedeeltelijk afbreken van een bouwwerk moet plaatsvinden door een gecertificeerd bedrijf indien zich in dat bouwwerk een risicoklasse 2 of 3 asbestbron bevindt⁶. Verzocht wordt om dit te verduidelijken.

In lid 2 van artikel 7.21 wordt (per abuis) verwezen naar artikel 7.9, derde lid. Dat moet zijn artikel 7.9, tweede lid.

⁶ In de Nota van Toelichting wordt dit ook zo geïllustreerd (pagina 209) en wel als volgt: “Zo’n bedrijf moet in dat geval worden ingeschakeld voor het geheel of gedeeltelijk afbreken of uit elkaar nemen van het bouwwerk en het verwijderen van asbest en asbesthoudende producten uit het bouwwerk.”. Zie in dat verband ook de formulering van artikel 4.48a, vierde lid, van het Arbobesluit (en artikel 7.22 onder a, overgenomen van artikel 7a van het AVB2005).

- Artikelen 7.9 en 7.21: bijzondere aandacht wordt gevraagd voor de uitzonderingen op de asbestinventarisatieplicht (7.9) en het vereiste van de verwijdering door een gecertificeerd asbestverwijderingsbedrijf (7.21).

Materieel is (vooral) bedoeld om voor bepaalde situaties het vereiste van de verwijdering door een gecertificeerd bedrijf uit te zonderen. Historisch is het zo gegroeid dat deze uitzonderingen worden benoemd in het artikel dat gaat over de asbestinventarisatieplicht en deze worden in het artikel over gecertificeerde verwijdering (7.21, lid 2) van overeenkomstige toepassing verklaard.

In de praktijk geeft dat veel onduidelijkheid, met name voor de specifiek genoemde toepassingen die zich (vaak tezamen met andere toepassingen) in een bouwwerk bevinden. Afgezien van de uitzondering genoemd onder artikel 7.9, tweede lid onder c1, (openbaar leidingnet) geldt in de andere gevallen dat het juist wel van belang is dat deze toepassingen worden geïnventariseerd. Het gaat in die gevallen er om dat deze toepassingen (kennelijk, zie hieronder) niet onder het certificatieregime verwijderd behoeven te worden.

In vervolg daarop is ook de formulering van artikel 7.21 onduidelijk. In het eerste lid wordt bepaald dat verwijdering in risicoklasse 2 en 3 dient plaats te vinden door een gecertificeerd bedrijf en, onder verwijzing naar artikel 7.9, gelden dan de uitzonderingen. Dat zijn echter asbesttoepassingen (of zouden toepassingen moeten zijn) waarvoor tijdens verwijdering de asbestgrenswaarde niet zal worden overschreden. Dientengevolge is er sprake van een risicoklasse 1 sanering. In dat geval is de certificatieplicht in artikel 7.21 (en de bijbehorende maatregelen) reeds niet van toepassing.

Door VERAS is diverse keren (bij het Ministerie van SZW) gepleit voor een evaluatie van de uitzonderingen, omdat het mede vanwege de strenger geworden asbestgrenswaarden de vraag is of het nog wel verantwoord is dat in de nu bepaalde situaties de asbestverwijdering door niet deskundige personen en zonder beschermende maatregelen plaatsvindt. Ook is de reikwijdte van de uitzonderingen onduidelijk en onlogisch (voorbeelden: beglazingskit in tuinbouwkassen is uitgezonderd en in andere gevallen niet en de uitzonderingen voor riool- en andere buizen geldt alleen voor zover sprake is van openbaar leidingnet).

Wij roepen de betrokken Ministeries op deze evaluatie spoedig ter hand te nemen. De resultaten daarvan kunnen dan mede worden verwerkt in onderhavig besluit.

- Artikel 7.22: inzake de opslageisen voor asbest (hier geadresseerd aan asbestverwijdering anders dan in de uitoefening van beroep en bedrijf) wordt aanbevolen om aan te sluiten bij de eisen die gelden voor bedrijven als bedoeld in afdeling 3.5 van het Besluit activiteiten leefomgeving (het betreft de eisen die sinds 1 januari 2016 zijn bepaald in het Activiteitenbesluit).
- Artikel 7.23: het Arbobesluit zal ter zake de eindbeoordeling (en risicoklasse-indeling) binnenkort worden gewijzigd, waardoor ook de verwijzing naar de toepasselijke artikelen in het Arbobesluit naar verwachting moet worden aangepast.

- Paragraaf 7.1.5: de aan de bron te scheiden stromen zijn nu opgenomen in het Besluit zelf, terwijl dit thans omwille van de gewenste flexibiliteit bij ministeriële regeling is geregeld (Regeling Bouwbesluit 2012, artikel 4.1). Van belang is dat de huidige flexibiliteit wordt gehandhaafd, zodat ter zake de aan de bron te scheiden stromen kan worden ingespeeld op (markt)ontwikkelingen en daarmee een voortdurende bijdrage kan worden geleverd aan het bereiken van een Circulaire Economie.

Goed is dat in de Nota van Toelichting op artikel 7.25 (pagina 211) wordt aangegeven welke uitgangspunten gelden bij het bepalen van welke fracties (er wordt nog gesproken over “categorieën van bouw- en sloopafval, conform Bouwbesluit 2012) aan de bron moeten worden gescheiden (overgenomen uit de NvT op de Regeling Bouwbesluit 2012). Duidelijkheidshalve wordt aanbevolen om daar opsommingtekens in te voegen.

- Artikel 7.26 / 7.27: kennelijk is er voor gekozen om de scheidingsregels voor gevaarlijk en niet-gevaarlijk afval te splitsen, terwijl dit in de Regeling Bouwbesluit 2012 in één artikel is opgenomen. De vraag is of het hierdoor duidelijker wordt en ook is de vraag of het formeel nu klopt. Zo zal teerhoudende dakbedekking formeel-juridisch niet in alle gevallen als een gevaarlijke afvalstof zoals bedoeld in de Eural kunnen worden gekwalificeerd. Ook geldt dat de fracties genoemd onder 7.26, eerste lid onder a en b, ook vallen onder de omschrijving onder c van dit artikellid (er zou dan moeten staan “de overige ..”).

In artikel 7.27, eerste lid onder d staat “gipsmateriaal”. Dat is geen gebruikelijke term en bedoeld zal zijn gipsplaten (in de Regeling Bouwbesluit 2012 aangeduid als “gipsplaatmateriaal”).

- Artikel 7.31: voor mobiel puinbreken wordt specifiek het bevoegd gezag aangewezen waarbij geldt dat, ingeval GS van de provincie bevoegd gezag is voor de locatie waar de sloopactiviteiten plaatsvinden en de puinbreker in vervolg daarop wordt ingezet, GS ook bevoegd gezag is voor het mobiel breken. Dit is een afwijking op de huidige regeling zoals neergelegd in het Besluit mobiel breken bouw- en sloopafval (zie artikel 4).

De vraag is waarom deze regel voor mobiel breken (Afdeling 7.2) wordt gehanteerd en voor slopen (inclusief asbestverwijderen) niet, terwijl voor de sloopmelding op grond van het Bouwbesluit 2012 overigens wel geldt dat een ander dan de gemeente het bevoegd gezag kan zijn. Althans, aangenomen wordt dat voor de sloopwerkzaamheden (Afdeling 7.1) de gemeente wel altijd het bevoegd gezag is (zie bijvoorbeeld artikel 7.13, waarbij kennelijk sprake is van een afwijking op de algemene regeling in artikel 2.8 van het Besluit activiteiten leefomgeving).

Hoe dan ook, aanbevolen wordt om voor slopen en mobiel breken in alle gevallen de gemeente als bevoegd gezag aan te wijzen.

- Artikel 7.32 en 7.33: deze artikelen bevatten algemene bepalingen over de te beschermen belangen, in samenhang met artikel 7.29, en het stellen van maatwerkvoorschriften. Deze bepalingen komen kennelijk in de plaats van de huidige detailvoorschriften opgenomen in (de bijlage bij) het Besluit mobiel breken bouw- en sloopafval. Deze keuze zal er toe leiden dat gemeenten (en provincies) telkens maatwerkvoorschriften gaan stellen. Hiermee komt een einde aan de juist zo wenselijke uniformiteit (en het voorkomen van willekeur en ongelijkheid tussen gemeenten). Dat is zeer onwenselijk. Zie hiervoor elders in deze inspraakreactie.
- Artikel 7.34: het gelijktrekken van de meldingstermijn voor de sloopmelding en de melding mobiel breken wordt onderschreven. Verzocht wordt om expliciet toe te voegen dat deze melding gelijk met de sloopmelding kan worden ingediend. Zie ook de opmerking onder artikel 7.11.
- Artikel 7.37: hier staat dat de kennisgeving aan de gemeente dient te worden gedaan. In die gevallen waarin volgens artikel 7.31 de provincie het bevoegd gezag is valt dit niet te volgen. Zie verder de reactie onder artikel 7.31.